

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți - Lisnic Elena prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Niculeac Cristin XXX, născut XXX, originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.01.19 – 22.03.2019 (prima instanță);
2. 25.04.2019 – 24.07.2019 (instanța de apel);
3. 02.10.2019 – 04.03.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Sângerei) din 22 martie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Niculeac Cristin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Niculeac Cristin a săvârșit infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate în următoarele circumstanțe.

La 01.05.2018, aproximativ la ora 19:45, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conducând automobilul propriu de model „Opel Astra” cu numărul de înmatriculare XXX, în care se aflau în calitate de pasageri Banari Stanislav și Scofercea Ion, deplasându-se pe traseul R-6, spre mun. Chișinău, încălcând prevederile art. 10 al. 1 pct. a) și b) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stabilește că: „*persoana care conduce un vehicul, trebuie să fie aptă din punct*

de vedere psihofiziologic și medical, să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, prevederile art. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia: „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să- i afecteze capacitatea de conducere”, prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) al aceluiași Regulament conform căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, în preajma satului Mîndrești raionul Sîngerei, la km 21+200 metri a direcției de deplasare spre mun. Bălți, a pierdut controlul asupra volanului, a derapat de pe traseu și a intrat în coliziune cu un copac situat pe marginea traseului. În cele din urmă, pasagerul Scofercea Ion în urma vătămărilor corporale cauzate, a decedat pe loc.

Starea de ebrietate a fost constatată prin testarea alcooscopică și potrivit tichetului „Drager” concentrația vaporilor de alcool în aer expirat de către Niculeac Cristin constituie 1.03 mg/1., iar în proba biologică (sînge) concentrația alcoolului etilic reprezintă 1.12 g/1.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Niculeac Cristin a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită de către o persoană în stare de ebrietate*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1. Avocatul Canter Serghei în numele inculpatului Niculeac Cristin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Invocând faptul că:

- de către instanța de fond nu s-a luat în calcul că infracțiunea a fost comisă din imprudență, a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, nu are antecedente penale;

- nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, a încheiat o tranzacție de împăcare conform căreia a restituit suma de 50 000 lei urmând a fi restituită suma de 70 000 lei, prin urmare din motiv că se află în detenție este în imposibilitate de a restitui suma;

- succesorul părții vătămate în ședința de judecată a declarat că la iertat pe inculpat, nu are careva pretenții, inculpatul i-a ajutat și la înmormântare;

- au fost prezentate probe prin care se confirmă că tatăl inculpatului este invalid, a suferit mai multe intervenții chirurgicale la cap, condamnarea acestuia având un impact negativ asupra stării de sănătate al tatălui său;

- la aplicarea și stabilirea executării pedepsei instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, existând toate temeiurile de aplicare în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

2.2. Avocatul Odobescu Ghenadie în numele succesorei părții-vătămate Scofercea Cătălina, care a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii prin care față de inculpat să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Invocând faptul că:

- la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de existența circumstanțelor atenuante și anume căința sinceră, recunoașterea vinei, solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată, are la întreținere părinții săi, recuperarea benevolă a prejudiciului material și moral succesorei părții vătămate, angajamentul luat prin încheierea tranzacției de împăcare de a ajuta material copilul minor al părții vătămate, lipsa antecedentelor penale;

- la aplicarea pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 364¹ Cod de procedură penală, precum și de posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 iulie 2019, s-au admis apelurile declarate, s-a casat sentința în latura stabilirii pedepsei penale cu pronunțarea în această parte a unei soluții noi prin care inculpatului Niculeac Cristin în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal i s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-a respins ca nefondată solicitarea cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare, ceea ce nu împiedică soluționarea acesteia în ordinea procedurii civile.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpatul Niculeac Cristin în corespundere cu art. 364¹ alin. (3) Cod de procedură penală, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, ce a fost contrasemnată de

către partea apărării, potrivit cărora inculpatul a recunoscut în totalitate fapta indicată în actul de sesizare a instanței de judecată.

Respectiv, în baza probelor administrate pe caz și în limita procedurii în care acesta s-a soluționat, instanța de apel a conchis constatarea obiectivă de către instanța de fond a tuturor împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei.

Or, atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel, inculpatul a recunoscut integral fapta săvârșită ce a fost constatată prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei. Împrejurările expuse de el coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea lor nemijlocită în conținutul procesului verbal al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel a acceptat-o și pentru a evita repetarea ei inutilă a însușit-o, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeleș ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont în primul rând de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul Niculeac Cristin ce prin prisma art. 16 alin. (4) Cod penal face parte din categoria celor grave, comisă din imprudență cu cauzarea urmărilor prejudiciabile survenite ca urmare a decesului părții vătămate; la fel ca și recunoașterea de către el a vinovăției ce a determinat judecarea cauzei în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ca unică circumstanță atenuantă reținută de instanță, care însă nu a influențat la reducerea pedepsei penale, fiindu-i stabilită limita minimă prevăzută de legea penală.

Instanța de apel a remarcat faptul că în speța dată sunt prezente și alte circumstanțe ce atenuază răspunderea penală a făptuitorului pe care instanța de fond nu li-a luat în considerare și anume: vârsta tânără; atragerea pentru prima data la răspunderea penală; implicarea în munca social-utilă; îngrijirea părinților în etate ce au grad de dezabilitate; caracteristica satisfăcătoare de la locul de muncă și cea pozitivă de la locul de trai, din conținutul cărei rezultă lipsa a careva încălcări sau abateri de la normele morale și de conduită în societate.

Totuși instanța de apel a apreciat ca decisiv pentru aplicarea la caz a prevederilor art. 90 Cod penal recuperarea benevolă a daunei materiale în mărime de 70 mii lei și angajamentul asumat de acordare a ajutorului material copilului minor până la atingerea vârstei majoratului, fapt confirmat prin actele prezentate și cererea depusă în acest sens de către succesorul părții vătămate Scofercea Cătălina, ceea ce-i confirmă conștientizarea pericolului social a faptei comise și căința sinceră pentru urmările survenite. Nu în ultimul rând s-a ținut cont și de solicitarea succesorului victimei, referitor la stabilirea inculpatului a unei pedepse non-privative de libertate, pentru a-i acorda posibilitatea executării angajamentelor asumate de recuperare a daunei materiale.

Respectiv, criteriile enunțate au servit ca temei pentru instanța de apel pentru atenuarea pedepsei aplicate în privința inculpatului Niculeac Cristin, instanța de fond neîntemeiat reținând, că corectarea și reeducarea lui ar fi imposibilă în cadrul societății. Or, ajungând la această concluzie, instanța de apel a menționat, că prevederile art. 90 Cod penal, se aplică ținându-se cont de persoana celui vinovat, prezumând recunoașterea de către el a faptei penale și manifestarea dorinței de a se corecta, dând dovadă de un comportament regretabil pentru cele săvârșite și dorința de a recupera prejudiciul cauzat prin infracțiune, împrejurări ce sunt prezente în cauza lui Niculeac Cristin și care fac posibilă aplicarea în privința lui a dispozițiilor respectivei norme penale.

Instanța de apel a ținut cont și de faptul, că inculpatul a comis accidentul rutier fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, ca agravantă prevăzută la alin. (4) art. 264 Cod penal și care determină aplicarea față de el a pedepsei complimentare privarea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

Cu referire la confirmarea tranzacției încheiate între inculpat și succesorul părții vătămate, instanța de apel a ținut să specifice faptul că potrivit prevederilor art. art. 225 alin. (2) și 387 alin. (1) Cod de procedură penală, *„o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă în tot sau în parte, sau o respinge”*, la caz nefiind solicitată soluționarea acțiunii civile în limita normelor de procedură penală coraborată cu procedura civilă, ci confirmarea tranzacției de împăcare, referitor la care se poate expune doar instanța de drept comun în ordinea proceduri civile, fapt pentru care respectiva solicitare a fost respinsă ca fiind nefondată.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar:

4.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, care a invocat drept temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

Invocând faptul că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- la aplicarea și stabilirea executării pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75, art. 90 Cod penal;

- la examinarea cauzei penale în instanța de apel nu s-a dispus examinarea cărorva probe noi ce ar justifica stabilirea pedepsei inculpatului în conformitate cu art. 90 Cod penal;

- instanța de fond a remarcat, că inculpatul din anul 2010 activează în cadrul organelor afacerilor interne, iar din anul 2016 activează în calitate subofițer-șofer al Batalionului de Reacționare Operativă a Direcției de Poliție, mun. Chișinău, iar potrivit caracteristicii eliberate de către comandantul BPRO al DP mun. Chișinău (f.d.140) inculpatul Niculeac Cristin s-a recomandat ca un colaborator cu un nivel scăzut de disciplină cu o competență onestitate mediocră, care nu își asumă răspundere în raport cu cetățenii, manifestă un comportament arogant și puțin tact;

- inculpatul fiind colaborator al organelor afacerilor interne, instituție care luptă cu contracararea faptelor social periculoase, din anul 2016 activând în calitate de subofițer-șofer al BPRO al DP mun. Chișinău cu siguranță este în cunoștință de cauza de interdicțiile stipulate de către Regulamentul Circulației Rutiere. Instanța de apel a mai stabilit faptul că într-adevăr fapta comisă de către inculpat este din imprudentă în partea ce ține de urmările prejudiciabile în speță, decesul părții vătămate, însă a manifestat intenție în cazul în care conștientizând că a consumat băuturi alcoolice a urcat la volan deși, cunoaște cu certitudine că o asemenea interdicție este sancționată dur;

- circumstanțele atenuate la care s-a referit instanța de apel au fost luate în calcul și de către instanța de fond, fapt ce a generat reducerea pedepsei penale, dar nu pot servi ca temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi

atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul a indicat ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor, or, la judecarea apelului declarat, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea individualizării executării pedepsei în privința lui Niculeac Cristin, pedeapsa este în limitele sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În privința criticilor aduse de către recurent precum că „*instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, iar la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Niculeac Cristin nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite*”, Colegiul penal reține că acestea nu sunt incidente cauzei, or, analizând textul deciziei contestate (f.d. 242-248, vol. I) se atestă indubitabil, că de către instanța de apel la stabilirea pedepsei s-a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, comportamentul său în viața socială, precum și cel din înaintea și după săvârșirea infracțiunii incriminate, de faptul că acesta a săvârșit pentru prima oară o infracțiune gravă din imprudență, vârsta tânără a acestuia, implicarea în munca social utilă, îngrijirea părinților în etate cu grad de dezabilitate, caracteristica satisfăcătoare de la locul de muncă și cea pozitivă de la locul de trai din conținutul căreia rezultă lipsa a cărorva încălcări sau abateri de la normele morale și de conduită, s-a ținut cont de faptul că pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de condamnat cât și de alte persoane, ajungând corect la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Niculeac Cristin va fi posibilă și fără izolarea acestuia de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, iar fapta comisă constituie cu incident în viața lui.

Referitor la argumentul recurentului precum că „*circumstanțele atenuante la care s-a referit instanța de apel au fost luate în calcul și de către instanța de fond, fapt ce a generat reducerea pedepsei penale, dar nu pot servi ca temei de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, or, de către instanța de apel s-a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, decizia acesteia fiind

pe deplin motivată în partea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal, or legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat irațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, decisiv fiind indicat că inculpatul a recuperat benevol dauna materială în mărime de 70 de mii lei și și-a luat angajamentul asumat de acordare a ajutorului material copilului minor până la atingerea vârstei majoratului, poziția succesorului părții vătămate privind aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, motivare ce este susținută și de instanța de recurs ordinar.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii- condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului-condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana condamnatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Pentru a-și formula o astfel de convingere, instanța trebuie să efectueze o analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății etc.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată instanța de recurs menționează că, Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul **în care o pedeapsă mai blândă**, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale în partea

stabilirii modului de executare a pedepsei lui Niculeac Cristin, nu se identifică, motivare pe care în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea judecătorească atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către recurent este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți - Lisnic Elena împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Niculeac Cristin XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 aprilie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor